

sa velikim trudom i naporom vaše skrone
ćetice, felik-muzeva proti velikoj i proku-
šanoj vojski, koja razpolaze sa bogatim
sredstvima, koja ima zagovaratelje i gore
i dolje.

Istoga dušmanu imao i mi pred so-
bona, a kako u vas, i više nego u vas,
imamo od mnogo godina izrođa našu krv
i jezika, koji se dušmanu podaše. Mi ža-
limo te bjegunce, jer da su svih oni doktori
prava i ljéčenici, koji su bili nadripravani,
koji nisu niti šalatu trpili, jer da je zelene
boje, velim, da su oni svi u nosili re-
dovih, moje je čvrsto osvijedočenje, da se
nebi bile sve hrvatske oblasti prenesene iz
Rieke, a i riečko pitanje stalo bi danas
na boljem temelju; ali zaluđo, nase naj-
radikalnije patriotske straže uteklo u
tabor dušmanu.

Zlo i naopako je, da one prodane
mjesine, oni visoki i nizki doktori, odošle
Magjaroni ljubiti skute u koljenu, ali je
sto puta gore, kada se oni i još neki nisu
sa irentetom bratime i čak njihovo gla-
silo „Ditesu“ pomožu Svetku znade, da
onaj čednik nagnje strašno Magjare, ali
on to čini dok se negode, pak će opet na
nas, sicut et rat. Svetki, koji ima malo
soli u glavi, znade, da su autonoma nam
veći neprijatelj nego Magjari. Mi Hrvati
na Rieku kao takvi ne imamo ni prijatelja
ni prijateljstva sa nijednoj strane. Nam
je ostalo prosto da pazimo, koji nam više
može skoditi, i ako je moguće, njega se
čuvati. Sa tri strane se na nas juriše:
Talijani, Magjari i isti Niemci, a to nije
šala. Vaš dopisnik je pogodio, spominjući
militarost i fatalizam riečkih Hrvata. Do-
duše u današnjim okolnostima može se može
činiti, ali se ne radi u obće, kako bi se
moglo i trebalo.

Možda smo se prestrashili, otkad su
inkvizitori Talijani proglašili u jednom svo-
jem sastanku, da su Riečani talijanske na-
rodnosti, ali taj strah, kad bi i obstojao,
ne bi se moglo opravdati, jer većina pu-
čanstva (kakva je da je) nimalo ne odo-
tvoreće odvjetnika.

Talijanski general del Verme došao
ovama iz Zagreba i zadražao se par dana.
Posto nije bio sin Garibaldija, nitko za
njega nije znao, ali on, kada je doma došao,
opisao je svoje putovanje u jednoj novini
i ubilježio, da Rieka je više talijanska
nego li su Trst.

Riečanski listovi strašno se uvriđe-
nu tu generalova izjavu i davali mu lekcije
iz geografije, ali su nasi talijančići to iz-
naspeče generalova veselo uvrštavali u svoje
autonomosko glasilo. Takme se luda braća,
tko će da bude većinu Talijanom, dočim
uvedi Italiju nemare za sadušnju Italiju
nimalo.

U Firenci u velikom kazalištu „Arena
Nazionale“ na 20. prošloga septembra bila
je svečana predstava sa svekolovitom godiš-
njicom hrvatskog osvojenja Rima. Kazalište
je bilo duhom puno; bijaše u njemu više
od hiljade osoba. Prije nego se je digao
zastor, orkestar je zaigravao kraljevsku himnu,
pri tom se možda samo 20 osoba diglo
sa sjedala, dočim svi drugi ostali sjedeći.
Jedan od stojecih se održao povlaživati
pleskanjem, a to je izazvalo zvirdanje sa
svih strana; glibza je svirala a občinstvo
zvirdalo, tako da bijaše himna izvučvana
do mile volje. Taj dogadjaj talijanske no-
vine nisu javile, ali je bilo u kazalištu i
stranac, bilo je i Hrvata, koji su taj
prizor vidjeli u samoj Firenci, koja pak
nije ni Kalabrija, ni Sicilija. Do vidova!

Rokac.

Iz Pazina, dne 20. oktobra. Iz
hrvatske uprave sa nijestom občinom
Pazin, usmstupila je upravljati istom talijansku
čliku grada, koja je došla u posjed
isto uslijed spletkarenja bivšeg katarskog
glavara vitez Schwarza. Talijani uvek
invale u novinama da Stedno i razumno
gospodare. Nu nuna se čini, da je obratno.

Za časa, kada su upravljali ljudi,
kojim nije bila politika temelj uprave,
kako je sadasjim upravitelju, plaćalo se
nameta samo 7% na zemljarinu, a služio
je za pokriće troškova poljsko-sūmskog
redarstva. Prirez od 100% na potrošarinu
u obće, služio je za pokriće troškova re-
darstva javne sigurnosti grada Pazina.
Uzdržavanje gradskoga redarstva sada
snosi cela mjestna občina, te je uprava
okoličen, ali ona je ipak udarila namet
od 7%, na zemljarinu, od 15% na sve
izravne občinske poreze a od 125% na
potrošarinu u obće. Ti nameti nijemaju-
vaju se trošiti kako sledi:

- Prinos družbi „Filarmonika“ za uz-
državanje glazbe godišnjih 200 for.
- Nujnovina zemaljske gimnazije talijanske na godinu 720 for.
- Odpulta predjuma zemaljskom od-
boru u Poreču učinjenog za nabavu

kupu i ostalih predmeta za gimnaziju
1200 for.

d) Godišnji prinos za sveučilište, koje se
ima ustrojiti u gradu Trstu 100 for.
i) za koje kakve druge izdatke, od
kojih občinci nemaju nikakove kô-
risti i tjesu sasmu suvišne naravi.
Nije li to za Bogu plakati?

U sjednici dne 19. t. m. kod razprave
proračuna za godinu 1900. velemožni
predsjednik republike S. Marina, pardon
uprave nijestne občine Pazin, je obrazio
kako njemu na srecu leži dobrobit pore-
zovnika občine Pazin i drugih okolo na-
žeći se občina srednje Istre. Kuzivo je,
da svim silama nastoji, da se uzpostave
mjesečni zajmovi u gradu Pazinu, ali ob-
činski glavarstvo da mu baca klipove pod
kola. Zato je pozvao končano, pa ponoć
visoku c. kr. vladu, da ili izvuče iz blata
u kojem se nalaze. Na stvari je sliječe:

Poduzetnik potrošarne grada Pazina
i okolice se je sporazunio sa predsjednikom
uprave porezne občine Pazin, da će pla-
cati za potrošarunu u obće godišnjih
1600 for. po prilici, ako uprava igdari
namet od 125% na potrošarunu, namještio
dodanašnjih 100%, i ako se uzpostavi
mjesečne sajmova, a u protivnom slučaju
da poduzetnik neće plaćati već samo
1600 for. na godinu. Zato leži na srecu
predsjedniku dobrobit stanovništva grada
Pazina i okolice. Treba novca za političke
svrhe. A to je istina, pa govorili pazinski
bogegari* neukomu puku sto ih volja, a
ne bude li sajmova, neina sredstava za
politiku.

Ako pazinskoj gospodi leži na srecu
stanje puka, neki pokazu to preko
gospodarske zastruge, kojom upravljuju, u
za koju se i nezna, obстоji li ili ne, za
koju bi i bilo vreme, da ju preuzmu u
svoje ruke ljudi, za koje je i utemeljena.
Tako se dakle gospodari!

Politički pregled.

U Puli, dne 25. oktobra 1890.

Austro-Ugarska. O prvoj sjednici
carevinskog vijeća izvješćujemo ob-
širno na prvom mjestu. Jučer obje-
zavana je treća sjednica.

Na dnevnom redu iste bijaše raz-
prava o izjavi ili programu vlade,
što ga je razvio njen predsjednik u
prvoj sjednici. U toj sjednici bijaše
procitan dopis ministra-predsjednika,
kojim se pozivlje carevinsko vijeće,
da obavi izbor za delegacije. Socijalni
demokrati podnesli su predlog, da se
stavi pod obtužbu odstupivši mini-
starstvo grofa Thuna, koje da je po-
vrijeđilo državne temeljne zakone tim,
što je izdvalo naredbe na temelju
§ 14. Član njemačko-napredne stranke
dr. Gross sa drugovi interpelirao je
vladu radi izgreda u mnogih mjestih
Moravske povodom ukinutja jezikovnih
naredbi.

Razprava o vladinom programu
potrajati će više dana te će se radi
toga držati sjednice svakoga dana.
Iza toga doći će na dnevni red ne-
uklonjive obtužbe odstupivši ministar-
stva, te razni prešni predlozi. Predlog
za pripomoći stradajućim pojedinim
pokrajina imati će prednost pred
svim drugimi predlozi.

Povodom izbora dvojice podpred-
sjednika carevinskog vijeća doživjela
je njemačka opozicija a s njom i
vlada prvi poraz. Predsjednik je
Nieman, katolik, prvi pôdpredsjednik
umjereni Poljak, a drugi podpred-
sjednik umjereni Rumun. Talijani,
koji su pošli u boj za ljevičarskoga
kandidata, nadajuće se pobjedi, ostali
i oni duga nosa.

Kao utješljiv znak za austrijske
Slavene valja nam zabilježiti, da se
u Pragu vode ozbiljni pregovori iz-
medju Mlado- i Staročeha radi izmi-
renja. U tu svrhu izabrale su obje
stranke svoje pouzdanike, koji će
imati da sastave uvjetne, pod kojima
bi se obje stranke stopile.

Bosna-Hercegovina. Bosanski
muhamedanci poslali su kralju depu-

taciju, da mu se počuji na bosansku
vladu i na oblasti, koje da napadaju
njihovu vjeru i škole. Deputaciju pri-
mio je kralj u Budimpešti te saslušao
kao občini nemaju nikakove kô-
risti i tjesu sasna suvišne naravi.

Nije li to za Bogu plakati?

Englezka u južnoj Africi. Ovih
dana odobrio je englezki parlament
vladinu politiku u pogledu vojne proti-
dijem republiku u južnoj Africi.
Vlada je dobila od parlamenta doz-
volu, da potrazi potrebita novčana
sredstva u ratne svrhe. U južnoj
Africi biesni rat na raznih stranah
između Engleza i Transvalaca. Oni
poslednji pretrpili su već nekoje po-
rave, jer su brojem i vještinom lošiji
da bi oni mogli silnoj Englezkoj
odoljeti.

bio nitko dočekao izim pjejgovih činovnika.
Jos niti bo zvucće u ušima riječi, što
ih je gospodin námestnik nomadis iz-
rekao braći Slovencem u gorickom: „da
neće Slaveni u Primorju do nikakve
raznopravnosti“. Nije li to bas nečuveno,
kad se jedan namjestnik javno tako izra-
zuje, namjestnik, koji je kao i svi drugi
činovnici položio zakletvu, da će štovati
sve a navlastito državne temeljne zakone,
u kojim je svim narodom ove države za-
jamčena jednakopravnost?! Kad na-
majstnik tako sudi i radi, što će tek nje-
govi podčinjeni činovnici? I zaista svaki
dan moramo očutići, da za nas Slovene u
Primorju jednakost niti ne obstoji, jer u
svakoj zgodji i prigodi predstavljaju se
hriovite želje talijanskih iredientista našim
temeljitim i zakonitim zakljevom. Dosta
je navesti Optalj, hrvatsku školu u Lova-
ru, pitanje hrvatske paralelke u Vo-
loskom, izbore u Pomjani, Višnjani itd.
pa se već znade, da će gospoda na na-
majstvuštu silrogo drže principa svoga
sefa, da za Slaveni u Primorju nema
jednakopravnosti. — Da li će taj principe
služiti Austriji na spas, to je opet pitanje.

Kotarski se glavarstvo u Primorju
riedko, kad ih nikada ne pregleđuju, pa
se u mnogim događaju, kojekako ne-
urednost u rješavanju poslova njihove
učinjenosti. Mi se ovdje moramo osobito
ružiti do skrajnosti na sporu uređivanje
ovog c. kr. kolarskog glavarstva, pa bi
dobro bilo, da se jednom temeljito izrazi,
što je tomu žlu učinkom. — Zahvaljujući
da za političke činovnike ovde ne obstoje
uredni satovi, nego da, odlaze u uređeni
i odlaze iz njega, kad njim se najbolje svidja.
Imaju li slučajno koja stranaka da uređi
koj posao na kotarskom glavarstvu, tad
mora cij dan čekati na odnosnoga referenta,
koji medjutim u Optalji, Tawn-Tennis-
Tennis-igri, pa može biti strelma, tako u
običaj taj dan s njim govoriti. — Svi uređi-
juju svoje uređovne satove, samo na
kotarskom glavarstvu toga nema. Bila bi
skrajna dobra, da se taj neurednost već
jednom odstrani.

Slavenski Jad. Bratobujički rat u
Ljubljani, poput nekadašnjeg u Zagrebu
prelazi već u lindito. Stranke se cipeaju
i razne izmudrenili a ne pridobili razloga, i
svaki dan pridodavaju novoga ulja vatru,
da se organ razdora još bolje razpiri, pa
makar izgorjela i domovina ciela: ljudi,
koji bi moralni bratski se slagati i sponta-
nije raditi za dobre naroda, užlazu sve
svoje sile i sve sposobnosti, da srue jedan
drugoga. Borba načela je prestaša, te se
izrodi u okrutnu, bezobjasnjujuću
borbu, radi koje ciela naša narodna stvar
tri, i narod se truje. U horbi se već ne
bitaju sredstva, žaboravljaju se granice
pristojnosti, izgubila se uglađena forma,
te se na sljepe mlati. Mlati se tako na
stope, da napadaju udari više puta sam
sebe po glavi, kako nam svjedoči zadnja
novinarska sablazna u Ljubljani, gdje se
uglednom rođoljubu kusalo uništiti podlim
u glupim izmišljanim političko postenje.
Znatižljivo smo, da li će oni, koji su bijeli
da uniste nedužnu čovjeku i znati, da mu
dado zadovoljstvu za nanećene uvrede,
a međutim poručujemo tamošnjim rođoljubima,
da pogledaju na naši slabli i za-
pušteni narod, pak na okolne jake i složne
neprijatelje, te da udesne rad u slozi na
korist naroda, jer inače njihovom neslogom
propadosmo!

Talijanski zastupnici Primorja kod
ministra predsjednika grofa Clary-a.
Ministar predsjednik grof Clary, sjetio se
prije otvorena carevinskog vijeća i talijanskog
kluba u Beču. Tako, baš pišu
drugi kot, sudom u Krku. Tajnik zem-
suda u Trstu g. dr. Male Brunetti
imenovan je sudcem u Bjahu.
Kot, sudac u Krku g. Juraj Zottig
premijestio je kot, sudu u Trži.

U carevinskom vijeću dne 24. tek-
stala se interpelacija českih zaštitnika na
ministra pravde, zašto je onaj dobio tojnji
urad na češke sudove, da rabe kao nu-
tarne njemački jezik. Za članja jih je
dr. Kindiger čuo ostrih i bio vas prene-
razen i sneniv. Spasio ga je iz neprilike
predsjednik sabora, dignuv hitro sjednicu.
Državne podpore občinam u Istri.
Primili smo iz Beča sledeći brzojav: Za-
stupnik Spinelli predao je u sjednici
25. t. m. molbe za podpore občini Baška,
Dobrinj, Punat, Buzet, te postavio
prešan predlog glede podpore občini
Kastav i drugim u Istri.

Grof Goča na putovanju. Iz Vo-
loskog nami pišu: Dne 23. t. m. posjetio
je Voščko primorski namjestnik grof Goča.
Jos nije nikada nijedan namjestnik došao
službeno u ove krajeve, a da ga se tako
bladro dočekao kao grofa Goča. Izim
političkih činovnika, nije nitko niti znao,
ni kad bi bio tko znao, jasno ga nebi

novnika.
čeli; što
idne iz-
lada do
stvovano-
vane za
d i na-
k nje-
svaki
vene u
juj se
našim
Dosta
u Lo-
u Vo-
ild.
na-
stoga
nema
princip
tanje.
moju
pa
ne-
lihove
obito-
vanje
a bi
traži,
i to,
boste
red i
vidja-
uredi-
tad
refer-
avnin-
ko u
uredi-
na
bi
već
rat u
rebu
poju
g, i
vratí,
pa
judi,
poraz-
s sve
sedan
i se
obnub-
stvar
i ne
unice
rma,
na
sam
dnja
i se
dlim
enje.
otjeli
mu
siede,
odo-
za-
žne
i na
gom

kod
y-a.
o se
tali-
pišu
nova
vin-
rofa.
n g-
na-
jahu
r i-
vojle
češće
on
olio,
ih,
truci
poda
radi
rafa-
y ili

prijatelj: Kako sam Vam bio već jednom javio, zemaljsko školsko vjeće u Trstu nije uvažilo molbu tjeckoj raditelja iz Voloskoga da se na ovoj poslovnoj pučkoj školi, za njihovu djevu, ustroji hrvatska parafelja. — Ovih dana bilo je utvrđeno odnosno rješenje, koje se temelji na činjenici, da najbolja hrvatska škola u Opatiji nije udajuća kod Voloskoga; više od 4 km., pa da radi toga mogu djeve iz Voloskoga posjećivati hrvatsku školu u Opatiji. Gosподu na namjestničtu žalju, da u opatijskoj školi nemaju više mjesto za djevu iz Voloskoga, jer ih imade iz same Opatije preko 80, i to već nekoliko godina. Oni žalju također, da se godine 1894., kad je u Opatiji ustanovila samostalna talijanska škola, nije niti pomislio na to, da imade u Voloskom, dokle manje nego 4 km. udaljeno, talijanska škola, nu mare oni zato. Oni znaju kadač i same sebe po obrazu osimuti, nu' to ih li n' najmanje ne smeta.

Proti tomu rješenju žen. školskog vjeća podnestr cemu utok mi ministarstvo, na kikvogod bilo rješenje istoga, mi čemo bojom pomoći najkasnije početkom školske godine 1900.—1901. imati u Voloskom svoju hrvatsku pučku školu...

Da je došlo-d pretnje liburnima nasoj občini, daio jgovoda g. dr. Šebeku koji ostavlja svoje poslovne službu, te se daže u svoju dôminu u zlatni praznik, g. dr. Šestom za svaki občini, kojino s njiju postoji jer bijaše ne suviše i učen liečni nego veliki čestitac. I ubrzo takao, brzo, takuo vanj laboravali smo uvjereni, da će mu po kastavu ostati u mitos uspijeni.

Kralj je u učiteljicu u Kopacki Talijani bio diktator i zakonom, moraju maknuti ekstr. učiteljeve iz Koprivljenske demonstracije i izredi protiv našim profesorom optužiti sruši Koprivljake godine Tandžišići talijanima tržico iek Šibensku, kojom bi svoj ići svoju ženju izdali naši profesori dječje. I tako, ižduku su i nedjajno. Skvili su godinama i rođenja i stvari glabutki i dospici Verdi, Gradićem prolaziti, je većer glazba koju je pretilo inozemstvom. U taj inozemstvu bijasne dakako talijanskih dječaka, učiteljice i gimnaziji. Dječci, ali učiteljice i

Zivila i medjutim jednakopravnost!

Takodje prihod k ravnopravnosti u Primorju. Dne 18. 4. m. napisio je jedan občinski redar u Opatiji jednog Talijana iz kraljevino određenog u redovničke hajlige, jer je po Opulji prodavao razstavne zlatne stvari, kao satove, lince, narukvice itd. Spomenuti strazari dovo je toga Talijana pred političkog koprimesara i izvestio je, radi česa ga, uhapsio. Na veliko začudjenje svih, iste večeri politički je koprimesar odustao. Napjednjeg talijanskog svedenika, jer da je toho dozvatio svjeđebovnu jednom, da ja u istini "svećenik". Oho, mi i nebi imali uzroka, posumnjati, da je taj čovjek u istinu bio svećenik, ipak usudjujemo se opaziti, da bi isti bio morao biti kažnjen, jer je bez dozvole oblasti kućario i jer je po zakonu zabranjeno, prodavati zlato ne puncirano u ovoj državi i čovjeku, koji nije na prodavanje zlatnih predmeta ovlašten. Na sve to nije se predlog tog Talijana, pažio. A zasto? Ako pak koji štromasani Slovak dodje ovam prodavati bez dozvole kućenjera (Hausratpass) misolovac, tad ga politički oblast dade bez doljnje uhapsiti. To je tako-zvana jednakopravnost! [18. 4.]

Kako daju Talijani Primorja oduska svomu „australskomu“ čuvstvu. Prosloga čedini slavili su u talijanskih gradicah Istri, Gorice i u Trstu mniši talijančici 86 godišnjem glasovitoga talijanskog glazbavtora Jos. Verdi-a. Tom prigodom vikali su na pumpu, usto u kazalištih, na koncertima i na uličici. Evi va Verdi! Taj užlik odusevljivanja imade pukao: političko znanjenovanje, te je u vreme talijančica prevrata bio d' modi. Ako se razstavi srađa slova imena Verdi, dobije se: Eviava Vittorio Emanuele re d'Italia. Vittorio Emanuele zove se i sadniji talijanski prieskolostajnik, a budući kralj.

Kako se baca novac siromansih hrvatskih porezovnika u Pazinu. Upravno vjeća porezne občine Pazin, preduvio je u svojoj sjednici od dne 12. maja 200 kruna za buduće talijansko svezništvo u Trstu. Talijanska većina tog vjeća nezna valja, da je velika većina stanovnika one porezne občine siromašna i da je ta većina odlučno protiv svakom nepotrebnom razrađivanju svoga stupanja g. ravnateljstva slas na častju težko zasluzenoga novca. Na jednoj stranici u baca se občinski novac kroz prozor varalijanski djeći znali su napred, da a na drugoj se ga skoko ulijezu od strane ravnateljstva, tražiti i moliti da se vrati masino puka. Tako elto gospodare talijani se to dogadja, na istom zavodu i jansku gospodarstvu.

Iz Tijana napisao
Na pritužbu naše občine, narue ravna-
teljstvo pošti i hrvoja, da u ovoj
nasoj pošti i hrvatski pečat održi, a
tako isto i nadpis nad vratim,

Iz Kastva pišu nam 22. m. Dne 16. t. m. obdržavalo je najeumornićećinsko zastupstvo redovitotu, na kojoj bjuše među ostalim enovan i novi općinski ličnik u osobi. Kaje dava taј korak tim, da je novinarska i kolačarska biljegovina već zastarjela urednica koja se neslaže sa današnjim društvenim i političkim stanjem. Novinarski bilježi- — kaže nadaju osnovu takav ter-

koji imaju podnošiti jedino veća i imenjuju poduzeća, dok ona koja su finansijski i jutro moraju da tu teret svale na čitatelje. I pojavljuju se četiri i svemu listu, čime se u jednu ruku otogleduje postanak i razvoj takova poduzeća, a u drugu škodi se time industriji, te se otegloge srećne novosti i pojeduljivo upovijedi ih među sirotinčnjake slojeve. Isto vredi i za koleđare, koji su često jedino stivo siromašnom, imenito seoskom putovanju. U pogledu oprijetja od biljegovanija koleđara, osigurala si je austrijska vlada pravilu ugarske vlade, kako to zahtjeva ugovor od 2. oktobra 1808. Od tih neve godine bit će dakle Austrija, slobodna, ne samo od Jamskevine za novine, već i od biljegovine.

Dvadesetpetogodišnjica Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu. Dne 19. t. m. prošlo je 25. godina što bijaše sveučilišno načinilo u Zagrebu "otvoreno" sveučilište Franje Josipa I. Uspomena na taj kulturni dogodaj u Hrvatskoj, proslavljena je u Zagrebu dne 19. t. m. prigodom ustoličenja novoga rektora g. Dra. Gjure Arnolda i ostupajući rektor g. Dr. J. Silović osvrnu se u svom govoru na razvitiak hrvatskog - sveučilišta i na važnije dogadjaje na istom tečajem onih 25 godina. Novi rektor g. Dr. Arnold citao je vrlo krasnu i zanimljivu izpravu pod naslovom: "Filozofija i prirodne nauke i socijalistika".

Družtvene viesti.

Dilektantska kazaljstva državljana u Puli, daje u dan 15. 9. stih da se na dvorani pcv. g. istarskog Sokola, salognu u jednom času „Palijanski“ ne znađu. Igra je u domaćem životu, te će za statno obveziti u vijeću učil. Koncertni dio izvadju veliki društveni i umjetnički zbor. Sljedi pleš. Početak u 8 sati.

„Matica Hrvatska“ počeli je prosljeđene subote — t. j. 21. o. m. — dečili, dotično razasilišati treću knjigu: „Hrvatski lirici na rodopu“; i pjesma (Aluhajedovske pjesme — Knjiga prva), koju je uredio prof. dr. Luka Marjanović. Čuošavaju se gg. povjerenici „Matice“, koji još ne prednjoši arakca, a ni predrubroje (cena za članove „Matice“ 1 for. 50 nov.) svojih članova upravi „Matice“ dostaviti nisu, tako to što prije učine, da ne bude zapreka razasilišanju knjige. Gg. članovi „Matice“ mogu još uvek — dok traje zaliha — i prvu i drugu knjigu „Matice“ izdaju „Hrvatski narodni pjesma“ uz člansku cenu (za svaku knjigu po 1 for. 50 nov.) dobiti.

da im življivo uzkljenimo: Živili mladi veselici i rodoljubi, članoci klub-a Matićen!

Narodno gospodarstvo.

Strukovno glasilo doljnjo-astrilijskih gospodarskih i kreditnih zadruga, izvješće o napredku raftešenovica u Istri, pa završuje pregled ovim opravljanim rješenja: „Nepojnljivo je zašto finansijsko ravnateljstvo u Trstu pokazuje tako malo naklonjenosti raftešenovicima. Na temelju zakona L.G. 1899. br. 91. pripada tim društvenim pravima na znatne polakske pristojbine. Sto biješe u Dolnoj Austriji pripoznato bjež okolišanja, a naprotiv u Trstu molje ad hoc bivaju nakon 6 mjeseciug zavlačenja odbijene. Sto je pronađeno dobrobit u Beču, ne odgovara u Trstu zakonu? Istina, Primorje ostaje još uvek zemljom izuzimku. To donosimo visokoj vlasti do znanja.“

Zašto mjenjamo često bikore za

Podružnica dražbe sv. Cirila i Metoda za Istru u Kastelu, držati će svoju redovitičnu glavnu skupštinu u nedjelju 29. t. m. u 4 sati posjećući podne u školskoj dvorani sa sljedećim dnevnim redom:

1. Pozdrav ravnateljima.
2. Izveštaje tajnika i blagajnika.
3. Izbor novog odbora.
4. Odbor.

Za družbu sv. Cirila i Metoda. Uvazivši pričku potrebu, da u našoj slojevju črvenatog naroda prođe spoznaju o životu i radu sv. naših apostola, a potom i svetištu njihovih zasluga, izlazio je odbor, stecućim gradnjama za sačinjanje razplod? Veliki je pogreska u stocarstvu,ako se bikovi, od kojih potječe vilijan podnijedak, ne rabe tako dugo, dok je to samo moguće. Kupujemo li milade bike za razplod, sudimo obično o njihovoj razplodnoj sposobnosti po njihovoj vanjskim i po predejmima. Ne može se pod izvestno znati, da li će biti dobri razpolođitelji i čovjek se više puta u svom trudu prevare. Nau akro bik, što smo ga nabavili, odgovara svim našim zahtjevima, ako su ujegovi potonci liepi eksemplari, onda mora svaki marrogovac nastojati, da ga što duže uzdrži sposobna za razplod i da ga u tu svrhu rabi.

Kroz ovu vremena dosegao se inkj. da

Kraj svega togog dogodjaja se ipak, da su i razumijevaju marvojogici koji put priuženidi da mijenjanju biskve za razvod. Tomu se oblieno uzrokom tri okolnosti,

dvije godine porodio obrazito i hrje-
vredno ostanjanje, što se blagdanom sv.
apostola proslavio što svećanje šironog žele
Hrvatske, što je odbor postupao u "izje-
renju, da će to, ostanjanje, estatički
ili drugi oblegom imati neuspjesnost, dok u
njemu, i ne prodru, kojim bi, i u
vjerni i predužni zasluge sv. slavenske
bratice, te ga po tom pobuhila na stope
stovanje prema njima. Brosura ova ide
dakle u prvom redu za tim, da odlikoti
posao veličanstvenom svećenstvu i svim
onima, koji su je iskršeno i dozvolili da ideja
sv. Cirila i Metoda uhvatiti jak korijen, u
samom narodu. Zato se odbor i obraća u
prvom redu na velečastnu gospodu sveće-
nike, da mu se u slj. ktagodi roku javi,
koliko bi mogao u svoju zupi razra-
dati primjerku. Cijena je brojni ugođaji
neznatna - 10 novč., postou 12 novč.,
pač nema sumnje, da će u ovom poj-
nenito patriotskom stvari, svaki od ig-
svedenika radostno poduprijeti naslovanje,
koje ide za tim, da u narod siri proučaj
i da testimi dokibljenim priputnogne istarskoj

družbi. Bas za to, jer je odbor uvjeren, da bi se u svakoj župi moglo raspisati, da 10 komada brošure, tako da u njojmoj neće niti na svako selo odspasti po jedan primjerak, da ih mnoga gospoda svećenici ne "ispovjeđaju" da odboru dajave, koliko nima za skok.

S druge opet strane ne valja ni to, ako će "mladi" biskovi "slabči" brane. To je još gore nego kada se suviše brane. Zirotinga, koja dobiva samo takovu krunu, što zauzima veliki prostor.

čestitati je učenju, da je učenje označeno, borbu za česko državno pravo, jedinom zdravom politikom českého národa. Oba, je ta, govor, prekidač mnozitvou, sú burnimi poklidi: slava!

Za tim je povorka posla pred t. zv. "Deutsches Haus", gdje se je zaustavila i počela sučatiti. Ta je demonstracija, potrajava jednu deset casova. Na to su demonstranti krenuli, pred vjećnicu. Tu je također, klijan Klašić, da drži govor, te već i počeo da govoriti, ali po nalogu redarstvenog nadzornika, što se onda nazlazio, morao je da prestane. Razvareni množitvo strigalo nadzorniku perjanici, sa šesna, na što je nadzornik izvadio revolver. Kad je, to video, jedan radnik, trgnuo je i, na revolver, te bi bilo lako došlo do krví, da nisu stražari, u tom času su svih strana dočeljeli. Od vjećnice krenula je povorka opet na Vaclavov trg, gdje ju je pozvalo redarstvo, da se razidje. U to je netko bacio u redarstvenike, na kojima praskavu tvr, uslijed česa, su se konji poplašili, te jedan redarstvenik pao s konja na zemlju. Tada je bilo redarstvenikom zapovjedeno, da natanku hodove na puške. Vidjevši to množitvo, počelo je u redarstveniki bacati kamenje. Dva su redarstvenika težko ranjena. Vize je demonstranta uapšeno.

Redarstveni ravnatelj ponovno je više-čao sa najnjestukom. Vojničtvu je stalo u pripravi, te je poslije podne bilo porazmješeno po gradu na najopasnijih točkama. Poslije deset sati bio je izpostavljen mir.

Hrvatska škola u Nerezinam. Pisunam: Fidrik Nitzsche, njemački filozof dijeli celi ljudski rod samo u dvije vrsti i to: u nudžudi i u robove. Prvim sve dopušta i drugima sve brani, dapaće potonji morali bi sve njima žrtvovati i služiti! Zar nije to divan moral, a još, lepsa logika i pravica? A zar i kod nas u Istri nema nekakvih poluhogova, koji visoko dižu svoj nos; koji, hoće, da sve pred njima stropi i njima služi. Nasu protivnici sinatraju se poluhogovima, koji sami smiju da uživaju one blagodati napredku a osobito prosvjetje, dočim da Hrvati i Slovenci — taj za njih barbariski narod — ostane za uvjek u tmni neznanju, e bi im, tako lakše služio kao slepo oruđe! Tim ljudskim bićima, ili poluhozima dopušteno je na žuljeve blednog hrvatskog i slovenskog težaka otiyara prkos-gimnaziju, a da im nitko za to ni — rieći prigovorio nije, pa ni iste oblasti: one miramorskem šute! Ali kad Hrvat i Slovenac traži školu po pravu i zakonom, eto li se digne, moj brate, i kuka i motika, buče i viču da, se isto kamenje cipe! — — Ne da pa ne, da! A ti, čovječe, prosi amio, moli tamo, oponziviji se na zakone — ništa. „Ne možemo; pričekajte, strpite se!“ — glasi odgovor. Ali za Boga miloga ljudi, ta minute su već dvije školske godine, što roditelji djece, koja polaze hrvatsku pučku školu u Nerezinu, čekaju, kao ozebao sunca, da im se već jednom dade ono, što ih po pravu zakona, kad austrijske podanike ide, pa ništa! Evo započela i treća školska godina, a oni svedjer čekaju, da njihova dječa budu imala ciełodnevnu pouku. Razumijete li, gospodo, ciełodnevnu pouku i — ništa više, kao što to imaju dječeci, koja polaze talijansku školu: dakako uz pristojne prostorije! Vidite dakle da oni, ne traže drugo nego: nek se vrše zakoni! Koliko puta čuo se njihov glas i ovđe i onđe i u istom carskom Beču, gdje im se jedino pomoglo i naložilo da se iz Suleva „Margara“ hrvatsku školu premjesti u općinsku zgradu! A od kasnije „nud nama je nebo zatvoreno, ne prima im suze ni molitve, prem su se toliko puta obratili na nadležne školske vlasti, a i uštenimo gosp. Goeussu, kadno je lanjske godine bio u Nerezinu, — ali zaluđu! On je prisutovanovo divnog blamaži talijanske pučke škole i rekao jednoj osobbi: „Mi pare, che la scuola italiana di Nerezine sia fuor di posto“. Sastavljeno je ona „fuor di posto“ i što: „L'artificialità della scuola italiana di Nerezine si comprovata in modo che non ammette replica“ — kako je to Ziechi prigodom istog posjeta rekao — ona ne samo da obstoji, negu je imala i ciełodnevnu pouku, dočim svu našu dječecu polaze hrvatsku školu samo poludnevno.

Poznato nam je dobro zašto se oteže s tim pitanjem i da to ishodi sve od trojice — četverice, koji se grade poluhozizma. (Praznitike plivaju vrh vode!) Te ne-prestaju, sijati, svoje, ubojite, striele, na hrvatsku školu, ne bi li, ju unistili. Velik, velik, im je to trn u oku, ta hrvatska škola, koja još jedina na losinjskom otoku hrabro podiža, od sebe nasrtaje talijanske klike, pa kad bi im i ta pala, onda bi i oni mogli pozvati Menotti-a i Gatibaldia, da vidi zemlju, koja mu odgajaju hrabre bori-

Stanje imovine druživa „Bratovšćine hrvatskih ljudi u Istri“ u Kastvu, dne 28. septembra /1899.

Ime	Ugotovljeno	U papirima
U hranilnicama, posuđnicama i stodionicama uloženo	4331	68
U privatnih zadužbočih	8980	—
U državni obveznicama, akcijama, zatočničicama i sredstvima	3110	—
U zaostalih interesih, vrijednosti druživenih stvari i gorovina u blagajni	187	74
Iznos ukupna svačta imovine više izvora u papirima u iznosu od	9493	42
Ukupno:	12.609	42
	3110	—

Kastav, 28. septembra 1899.

M. Grossman.

IV. Izvješće revizijonalnog odbora.

Uslijed zaključka glavnog skupštine Bratovšćine, držane dne 6. oktobra 1898. pregleđao je odbor od 3 lica račune Bratovšćine, te se je utvrdio, da su posve u

Zamlić, Nikola Butković, Fr. Dukić, M. Grossman i M. Šepić.

VI. Izbor revizijonalnog odbora.

Za novu upravnu godinu biraju se predsjednik i dva člana odbora.

redlozi.

ostalih interesa
odluži razpravu.
eno odboru, da
togaču postupa
te da ih iz
traži kamate i

a na podpore i
upšina odboru
svojoj najboljoj
dbor nije dužan
odiliti 5 pod
nego kako mu

DVJ me
dnimati.



oce, u krilu Austrije, da mu jednom kao zastre, to sl. c. kr. zem. skol. viče — kad se zarela jabuka padne! Samo dalje, gospodo, s vašim spletkama; samo dalje sijpljite svoje ubojite striele proti svemu što hrvatski misli i osjeća; samo dalje kratile vašim lažima dječi onadjesnjih Hrvata ciełodnevnu pouku; samo dalje... mi se od vas nemamo čemu drugome ni nadati nego tonu, tjerajte i nadalje svoj zanat, ali „pokoljenja“ djela sude, što je čije, dajući svima!

A sada riječ nadležnim škol. vlastima. Poznato je tom slavnom c. kr. zem. škol. viče u Trstu — za Istru — da u Nerezinu obstoje hrvatska pučka škola, koja već evo treću skol. godinu imati će samo poludnevnu pouku. Roditelji, čija dječa polaze pomenutu školu — obratiti su se više puta tom sl. c. kr. zem. skol. viče — te pošto su sve njihove molbe utoci i proslijedjivanja, molbe i interpretacije u šaboru osiale bezuspješne, to potom javne stampe pitamo, to slavnoisto: Zašto hrvatska pučka škola u Nerezinu, evo već treću godinu, imade samo poludnevnu pouku i to sva dječeca, koja ju polaze;

zasto, to sl. c. kr. zem. skol. viče — kad je za to znalo — nije već odavna pobrnuo se da ona budu imala ciełodnevnu pouku? ili kani i nadalje pustiti, da se to pitanje zavlači na ustrb polazka djece?

Svećenikom nedaju željezničnih voznih karata s popustom. Dozajemo s posve pouzdana izvora koliko slijedi: Razni dekanati, naime Kastav, Buzet, Pazin, Kršan i Tomaj upravili su u ime odnosnih svećenika negdje novembra 1898. molbe na ministarstvo željeznicu u Beču, da dozvoli vozne karte svećenikom onako, kako jih dozvoljava c. kr. činovnikom i profesorom. Molbe su postali putem zaupnika Vjekoslava Spinčića, da jih osobno izruči i preporuči. To je on i učinio dne 10. nov. 1898. Jos u aprili dobio je odgovor. Mi smo zajedno sada saznali, i evo priobjeđujemo ga:

Ministarstvo željeznicu časti se ovim proběští Vám, da je po Vašoj Velečastnosti dne 10. novembra 1898. predane molbe dekanata Kastav, Buzet, Pazin, Kršan i Tomaj za postignuće onih pogodnosti kod željezničnih vožnjah, koje uži-

vaju c. kr. državni činovnici, izručilo sa vezu austrijskih prevoznih poduzeća, da o molbama viče i ako ikakve moguće iste u obzir uzme. Savez je, kako je javilo poslovno vodstvo, u navlastnih sjednicah dne 17. decembra 1898. i 18. marta 1899. poslije oduje razprave, odlučio, da obdija rečene molbe dušobitnika, i to obzirom na stvarne obstojće, načelne potekće za svako dalmje razsirene pogodnosti, što jih imaju državni i dvojski službenici, i koje su već danas združene sa velikim závazmi za željeznicu uprave. O tom časti se ministarstvo željeznicu obavijesti Vašu Velečastnost s dodatkom, da nemaju one dati jednostrani pogodnosti na prugah c. kr. austrijskih državnih željeznicah, jer se uprava državnih željeznic, kao član spomenutoga saveza, mora bezuvjetno držati njegovih zaključaka obzirom na rečene pogodnosti.

To nije ugodan odgovor, ali držimo se shodno, da ga damo do znanja, svoj velečastnoj gospodi svećeniku.

Pitanje hrvatske škole na Voskou, i z. Voskou, nam piše